

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Trykt som manuskript og kun for ordensmedlemmer.

Nr. 9 — 13. årgang

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I. O. O. F.
Ekspedisjonens adresse er Stortingsgaten 28

1ste september 1935

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser efter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Eftertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den officielle Odd-Fellowpresse.

DEN UAVHÆNGIGE NORSKE STORLOGE
AV
ODD-FELLOW-ORDENEN (I. O. O. F.)
STOR-SIREN

Til samtlige Rebekkaloger!

Da Den Suveræne Storloge har besluttet at årsdagen for Rebekkainstitusjonens opprettelse skal festligholdes med passende ceremonier, påbyr jeg,

Stor-Sire Gustav Eriksen

at samtlige Rebekkaloger under Den uavhengige norske Storloges jurisdiksjon skal feire

Rebekkainstitusjonens 84-årsdag

ved den 20. september 1935, eller nærliggende dag, å avholde festloge eller foreta annen passende foranstaltning.

I Den Suveræne Storloges proklamasjon av 16. juli d. å. sies bl. a.:

«Det tok våre forgjengere lang tid å anerkjenne verdien av kvinnes hjelp.

Den første lov angående Odd-Fellow-brødres og hustruer og enker i vår organisasjon blev gitt i 1845 i Baltimore, Maryland, hvor underordnede loger blev bemyndiget til å utstede kort til medlemmers hustruer og enker. Denne lov blev vedtatt med 23 mot 21 stemmer!

I 1851 avga en komité av «Den kvinnelige grad», som var blitt nedsatt i 1850, en meget gunstig beretning, og denne blev vedtatt med 46 mot 37 stemmer.

Vi kan derfor trygt si at den 20. september 1851 blev Rebekkagraden opprettet. Det er naturlig å feire denne begivenhet, og det er min tanke at de underordnede loger bør ta under overveielse å feire denne årsdag sammen med Rebekkalogene på en passende måte, den 20. september eller en nærliggende dag.»

Oslo, den 12. august 1935.

Med br. hilsen i V. K. S.

Gustav Eriksen,
Stor-Sire.

«Til beste for Ordenen».

«Er det noen som har noe å forebringe til beste for ordenen?» Dette spørsmål er vanskelig å besvare i en hånd vending, når det fremsettes i logen, og blir vel derfor også sjelden besvart.

Odd Fellow Bladet for februar i år inneholdt to artikler som passet fortrinlig sammen. Den ene viser årsak, den annen virkning, og dog er det vel et tilfelle at de er inntatt i samme blad. Den første artikkel bærer tittel «Tidsmessig?», den annen «Broderkjærlighet».

Jeg har lenge tenkt på: Hvad kan der være i veien med vår orden, når vi, som f. eks. her i Bergen, efter så mange års virke simpelthen står på samme plett? Og stillstand er tilbakegang, heter det jo. Vi har så vanskelig for å få nye medlemmer, og uavbrutt er der noen av de gamle som går over til passiv. Det er tungt å arbeide under sådanne forhold, og jeg tør si at ingen loge kan ha eller har hatt bedre ledelse enn vi. Der er heller ikke noen som er avgått på grunn av at de er kommet i konflikt med logen eller dens medlemmer. Tvert imot, her hersker det beste forhold.

Jeg vil her gjerne få lov å fremsette hvad jeg synes bør forandres.

Ordenen må følge med tiden og ikke stagnere fordi man skal holde «tradisjonen» oppe, og hvilken «tradisjon»? Thomas Wildey var ordenens grunnlegger, men det er jo ikke *ham* som har fastsatt at de og de ceremonier skal vi ha, det og det utstyr o.s.v. I Amerika er formen anderledes enn hos oss, så det beviser at ordenens ydre former *kan* tillempes efter forholdene. Dog tror jeg ikke Amerikas form vil passe hos oss.

At en søster går over til passiv, som nærmest p. g. av *hennes egen* innstilling ikke passer i logen, er ikke så trist. Der gjøres naturligvis alltid noe for å trekke sådanne nærmere med, men når det ikke nytter, kan man jo ikke tvinge dem. Men tristere er det når medlemmer, som i en årrekke har været meget aktive, p. g. av økonomiske vanskeligheter ser sig nødsaget til å utgå, da de jo ikke kan vite hvor lenge en sådan krise kan vare. Man vil si, at logen har da sikkert et fond, slik at der av *det* kan bli betalt for vedkommende, men hvem vil gjerne på det *uvisse* ta imot sådan betaling? Man vilde derved komme i et altfor stort avhengighetsforhold. Hvis derimot vår orden var så elastisk innstillet, at der i et sådant tilfelle (uten all verdens dikkedarer og papirutfoldelse) fantes en bestemmelse som tillot vedkommende *ganske naturlig og selvfølgelig*, så lenge det måtte være nødvendig, å slippe å betale noen kontingent — og dog være *helt aktivt medlem med full stemmerett og alt tilbehør*. Jeg er sikker på at *ingen* god Odd-Fellow noensinne vilde misbruke denne innrømmelse, men tvert imot nu og da, når det gaves anledning, betale en og annen måneds-kontingent. Enhver vilde nok helst sette sin ære i å betale sine forpliktelser fullt ut. Logen vilde *intet* tape derved i forhold til hvad den taper ved å utsette et medlem p. g. a. manglende

GUSTAV A. BORGERSEN**Pels- & Buntmakerforretning**

Gunnerus'gt. 2

Telefon 16734

**Pelskåper, Kraver, Collier,
Besetningsskinn**

Reparasjon og bestillinger mottas.

Eget arbeide.

Rimelige priser.

**Lørup's
Tricotagemagasin**

Storgaten 22 - Oslo - Telefon 16087

Samme gaard som Dovrehallen

**E. HOLTUNG
GLASMESTER**

RUSELØKVN. 14 B, OSLO

TELEFON
14809VINDUESGLAS
SPEILGLAS
BLYVINDUER
KLAFVENTILER**Knut Halvorsen**

Thv. Meyers gt. 53

Skraa overfor Politistationen

Telefon 70015

Oslo

Uhrmaker — Uhrhandel**Rens og farv**

hos

Fagmannen**Gustav Nesting**

betaling forårsaket ved økonomiske vanskeligheter — ikke likegyldighet. Der er ennu god plass til mange flere på møtene, og det måtte være hyggeligere å se fylte benkerader. Dermed behøvde ingen «gli ut», slik som det nu ofte forekommer. Før man vet ordet av det er man ikke bare ikke-godstående, men man er blitt helt passiv, og hos oss iallfall har det aldri hendt at et således passivt medlem er kommet inn igjen; dertil er det altfor omstendelig. Først må man betale hele sin påløpne gjeld til logen, så skal man kanskje måtte innballoteres igjen — i det hele tatt et uhyggelig stort apparat. Det er litet i overensstemmelse med Thomas Wildeys tanke, at man ved manglende betalingsevne blir helt utslattet av ordenens rekker. At inntekter og utgifter ved den foreslåtte ordning vil bli meget «svingende», er selvsagt, men det lar sig godt gjøre. Vi har jo både kasserer, skattmester, finansnevnd og revisorer. Som det nu er, vet vi, at når motgang inntreffer ved en kortere eller lengere arbeidsløshet eller lignende, da har vi ikke annet valg enten straks å gripe til å be om avgangkort og avgå med «honnør», eller også å gli ut som passiv. Tenk om man da heller kunde komme og gå i logen aldeles som almindelig. Man var jo ikke logen til noen byrde. Langt kostbarere er det som sagt for logen helt å utslutte disse medlemmer, for ikke å tale om hvor fjernt det må være fra vår stifters (Thomas Wildeys) mening og tanke med ordenen. «What can I do for you?» var hans motto, og vi hører stadig: «Man skal gjøre mot andre som man vil andre skal gjøre mot oss», samt mange andre vakre setninger, som dessverre ikke blir tatt så bokstavelig.

Hvis vi kan se rolig på å miste en søster p. g. a. økonomiske vanskeligheter, beviser vi best at vi ikke er noe mere enn en rett og slett almindelig forening.

Dersom Odd-Fellow-ordenen vokste som den burde, og hvis den fulgte med tiden, skulde vi også ha råd til å innføre den bestemmelse, at når man hadde vært medlem og betalt kontingent uavbrutt i f. eks. 25 å 30. år, skulde man bli «æresmedlem», og altså ingen kontingent mere ha å betale. Der er nok av andre måter man kan yde sin skjerv i logen, den som har anledning til det. Vi har f. eks. offerdager to ganger i året, hvor enhver gir efter evne i lukkede konvolutter. Vi har en bøsse som sirkulerer efter møtene, og vi har efter nesten hvert møte åresalg. Kun de færreste av ordenens medlemmer blir pensjonister på sine gamle dager, så det skal godt gjøres å kunne betale kontingent i det uendelige, hvis en skulde leve et langt liv. At der gjøres en og annen *undtagelse*, er ikke nok. Det må bli en lov og regel for alle, ellers virker det bare som «nådesmuler». De fleste loger er ikke ennu så gamle at man har betalt kontingent i tilstrekkelig mange år, men allikevel, bestemmelsen burde være der, så man hadde noe å holde sig til og se hen til. For en som tenker å gå inn i logen vil disse to spørsmål trenge sig frem: 1) Kan jeg virkelig alltid klare den finansielle forpliktelse til logen? 2) Skal man uavbrutt betale kontingent om man blir aldri så gammel?

Det måtte også nu være på tide å sløife (iallfall redusere) optagelsesgebyr så vel som forfremmelsesgebyrer. De fleste synes det er mere enn nok når de går inn for en løpende månedlig kontingent, og betenker sig både en og to ganger på det, men når der til og med skal betales et innskudd, da lar de like så godt det hele være. Man har ikke så flusst op med penger nu for tiden, og — hvad vi også bør være opmerksom på er, at der for tiden er så uhyre mange andre ting som interesserer en. Vi bør derfor på alle måter lette tilgangen på medlemmer istedenfor å motarbeide den, så vi kan vite vi gjør iallfall vårt beste for å danne en så stor søskenkjede som mulig. Der vilde da stå respekt av oss, og vi vilde bli en kraft som kunde påta oss større og mindre oppgaver av samfundsgavnlig betydning. Som det nu er lever vi bare fra hånd til munn, takket være de svære administrasjonsutgifter. Vi er meget litet kjent utenfor vår egen krets. I de fleste tilfeller

har utenforstående kun det inntrykk, at: ja, det er så dyrt å være medlem der, så det er ikke noe for oss. Kanskje de som egner sig aller best for å bli en god Odd-Fellow, ikke kan bli det fordi det er for dyrt. Odd-Fellow-ordenen er dessverre mere og mere blitt en eksklusiv orden istedenfor å gå den motsatte vei, den som Thomas Wildey har vist oss ved sitt eksempel.

Med hensyn til logens utgifter kunde vi godt tåle en større nedskjæring. Tenk bare hvad det koster å anskaffe og vedlikeholde alle de kostbare drakter. Kunde ikke de forskjellige «billeder» istedenfor å fremføres bli oplest? Jeg er sikker på illusjonen vilde være minst likeså stor. Regalie-systemet måtte også kunne forenkles betydelig, så det ikke blev en så kostbar affære. Assuransen vilde derefter kunne nedsettes betraktelig. Alle de kostbare protokoller og papirer kunde betraktelig forenkles. Averteringen måtte kunne sløfies i de aller fleste tilfelle. Alle vet jo at der er møte i logen hver annen uke. Sekretæren må allikevel ekstra underrette alle som skal optas, forfremmes eller assistere. Selve ritualet burde moderniseres. Møtene behøvdte ikke absolutt vare så lenge. Det er av like stor betydning den stund man er sammen etterpå og kan utveksle tanker og meninger friere og ha det hyggelig.

Margit Rothi.

Er logene fremdeles tidsmessige?

(Deutsch Odd-Fellow Zeitung i New York.)

I en tid hvor alle verdier forandres, har man rett og plikt til å spørre sig selv alvorlig om en bestående institusjon også har eksistensberettigelse videre fremover. Det alene at den allerede har bestått i lengere tid, gir ikke noe tilfredsstillende svar. «Lov og rett arves som en evig sykdom.» Vi må derfor nettop i denne tid besvare spørsmålet om loger er tidsmessige.

Hvad gav foranledningen til dannelse av ordener? I alle tider og hos alle folk har der været organisasjoner med spesielle formål som ellers i livet litet eller slett ikke blev aktet på. De stod således enten i strid med de bestående forhold eller vilde fullkommengjøre dem. For det meste dreiet det sig om politiske bestrebelse, idet staten gjennom sine forordninger og institusjoner hadde gitt grunn til utilfredshet, og man offentlig ikke kunde eller turde tilstrebe forandringer. Eller det dreiet sig om organisasjoner til fremme av åndelige opgaver eller materiell understøttelse. Vi behøver idag bare å kaste et blick på grunnleggelsen av vår orden. Den stammer fra England og opstod i midten av det 18. århundre, øiensynlig i den hensikt å samle menn i underordnede stillinger til gjensidig hjelp, for som ulærte arbeidere var de utelukket fra de svenneforeninger som var tilsluttet laugene, og hadde derfor ingen fordringer på begunstigelser og understøttelser fra disse. Logene var altså en veldedighetsinstitusjon av og for arbeidere. Sammenkomstene blev gitt et festlig anstrøk for å oppmuntre til deltagelse, og visse tegn skulde hindre at ikke-deltagere skulde få innblikk i en sak som de hadde så liten forståelse av.

Litt efter litt kom man så til den overbevisning at det var logens plikt å virke opdragende på medlemmene, å avholde dem fra overdreven nydelse av alkohol, å bibringe dem visse livsformer, å føre dem nærmere de øvrige stender i hele sin optreden. Derfor ser vi også ordenen anlagt efter de linjer som dengang var herskende i England på folkedannelsens område, selv om hovedvekten blev lagt på hjelpsomhet. Ordenen har alltid vært sig sin dobbelte oppgave bevisst: Å være den enkeltes støtte og stav i livets økonomiske kamper og likeledes å bekjempe de laster og onder som påvirker, ja endog forstyrrer livet. Og den har i tidens løp innlagt sig store fortjenester og har også utvilsomt hatt stor betydning efter at

Larsen & Hjelle

Skreddere

Stortingsgaten 4

O S L O

Telef. 20149

Nye
moderne varer

Hellberg

Herreskredder

Over Slottsgate 9^{II}

Telefon 24696

Johansen & Elisenberg

TELEFON 47167

KONTOR
OG BUTIKK
ELISENBERGV. 35

Elektriske Installasjoner

STORTORVETS AUKSJONSHALLER A/s

Grubbegt. 2² vis å vis Regjeringsbyggn.

Mottar til salgs hele innboer, enkelte gjenstander, samt varepartier. Avholder auksjoner og selger underhånd. Disponerer prektige lokaler i centrum. Takster besørages. Innehaver: Gunnar K. Lie.

VI HAR UTVALG

Howlids
Utstyrsforretning A/s

KJOLESTOFFER
TRICOTAGE
STRØMPER

EDV. STORMSGT. 1 - PILESTRÆDET

IVAR JOHANSEN

Kjøtt - Flesk - Pølsevarer

Valkyriegaten 13 - Telefoner 64564, 62537

Bringer overalt.

GLOTT

MIXED 4öre

EYVIND KULSRUD
BLIKKENSLAGER
 TELEF. 70255

Leverpostei

En gross
 En detail

Prøv Leverpostei fra
EVALD OLSEN
 MOSS

S. B. Pettersen A/s

Universitetsgaten 18
 Telefon 16102 - 15561

ALT
ELEKTRISK

Guldsmed Østby

Storgaten 14 - Oslo

Presanger i

GULD - SØLV - PLET

Forlovelsesringe

ALT I SENGEUTSTYR

Howlids
 Sengeutstyr A/s

1STE KL. ARBEIDE

RIMELIGE PRISER

PILESTRÆDET 39D "

Fresko

Damesko - Herresko

Permanent - Nyeste system

ALFR. HELAAS

ØVRE SLOTSGATE 17, 3. ETASJE

DAMEFRISØRSALON

TAPETUTSALGETS GÅRD

Bestill time
 telefon 21033

den blev reformert i Amerika og utvidet til en forening som omfatter alle folkeslag. Ordenen er dermed kommet inn blandt rekkene av de foreninger som utøver en mer eller mindre bestemmende innflytelse på menneskehetens åndelige og verdslige beste.

Om slike foreninger fremdeles er nødvendige idag, om altså især Odd-Fellow-ordenen ennu har eksistensberettigelse? Man vil henvisse til kirkens virksomhet, til statens kultur-ogaver, og det vil heller ikke mangle stemmer som fremfører betenkeligheter overfor foreninger som utelukker sig fra offentligheten. Kirken har uten tvil øvet en veldig innflytelse på menneskehetens kulturliv, den har ved å gi den antike kultur kristelige former og ved sin lære, som er bygget på kjærlighetens grunn tone, virket formildende på skikk og bruk, den har også øket dyktigheten på næringslivets områder. Den nøiet sig ikke med det, men vilde grunnlegge en geistlig stat, vilde forene verdslig og geistlig makt i sin hånd, har altså hatt et spesielt formål for øie, og har ikke været en utelukkende kulturbefordrende makt, derfor kunde ikke alltid grunnleggeren av den kristne religions lære forkynnes ren og uforfalsket. Til tross herfor kan man ikke komme bort fra at kirkens hovedoppgave er og blir bare å øve sann religiøsitet! Et folk uten religion vilde være et legeme uten sjel. Religion er for den store masse ikke bare hvad verdensanskuelse er for den lærde, men den er hjertets og sinnets ophøielse til det evige og uforgjengelige, til idealene, til Gud. Derfor omfatter religion også moralsk opdragelse. Derfor kan man bytte spørsmålet om med det tidsmessige: Hvad er moral? Og gis der morallover som gjelder for alle folk og for alle tider? Moralsk er det som har vist sig å være godt og gagnlig såvel for den enkeltes som for menneskehetens utvikling. Dermed følger en viss skiftende opfatning av moralen, d. v. s. de anskuelse og overbevisninger stiger eller faller med kulturutviklingen, og kun et overblikk over store historiske tidsrum kan vise oss hvad der var varig- og hvad der hevdet sig som varig, og denne ekstrakt finner vi i De ti Bud: helliggjørelse av Gud, ærbødighet for foreldre og de gamle, skånelse av det menneskelige liv, beherskelse av våre sanser, aktelse for eiendom og vår nestes ære; dette er punkter som må ha gyldighet under alle omstendigheter i menneskenes liv, hvis der overhodet skal være mulighet for å leve samlet, og all motstand imot dette karakteriserer sig som forbrytelse mot den almene velferd, som forbrytelse mot morallovene. Hvis vi tenker oss disse bestemmelser tatt bort fra menneskenes lover og fra den enkeltes liv, vilde følgene herav være uhyre, slett ikke til å tenke sig. Hvad der var ydet av kulturarbeide vilde med ett slag bli tilintetgjort. Så nødvendige og uundværlige morallovene enn er, så vil de dog først vise noen virkning når de blir undergitt religionen og Guds overhøihet, i bevisstheten om menneskenes felles broderskap og Guds beskyttelse.

Når det åndelig høitstående menneske påstår at han kan erhverve sig indre fred og sjeleharmoni utelukkende ved et moralsk liv og ikke har behov for en tro på et høiere vesen, altså religion, så er dette selvbedrag, for når han streber efter indre fullkommengjørelse og har høiere idealer for øie, så har han også religion. Han kaller den bare ikke Gud. Hos den store masse av folket er forholdet det at uten religion bortfaller enhver moralsk holdning. Uten religion ingen opdragelse, ingen orden hverken i det private eller offentlige liv. Forholdene idag er det beste bevis herfor. Og jo renere erkjennelsen om Gud er, jo høiere står moralen. I første rekke er det kirkens sak med største omhu og samvittighetsfullhet å være opmerksom på at religion og moral alltid er levende hos folket. Dens autoritet vil kun være av betydning og varighet sålengde den er sig denne opgave bevisst. Om det skulde lykkes den å opprettholde sin autoritet ene og alene ved ytre maktmidler, så vilde tilbakefallet være desto verre så snart mengden kom til den overbevisning at kravet om autoritet

manglet den indre berettigelse. Da vilde det ikke bare være slutt på autoriteten, men religion og moral vilde ta ubotelig skade av det.

Jo mere det lykkes kirken å samle alle befolkningslag som sine medarbeidere, jo bedre for den selv og for den almene velferd, ja den skulde ikke forsmå om ikke-kirkelige kretser var villig til å delta i samme ånd.

Kirken trenger frem for alt statens støtte, slik at den kunde ånde av samme moral i sin lovgivning og forvaltning og at staten ikke hindrer kirken i dens virksomhet. At det kan tenkes denne mulighet, kommer allerede frem i den omstendighet at staten, d. v. s. de i tidens løp i en bestemt hensikt forente og organiserte mennesker, er i besiddelse av de nødvendige maktmidler. Vil staten sikre sin eiendom, så må den anstrenge sig for å vekke statsborgerlig interesse, å overbevise sine borgere om at statens beståen i enhver form ligger i deres egen interesse, at de derfor for å bevare staten som vokter av sine helligste eiendeler må bringe den offer, og hvis det trenges: et offer av gods og blod. Opdragelse av den opvoksende slekt i den hensikt å bevare staten, er derfor en av statens hovedoppgaver.

Det er helt selvfølgelig at den i første rekke forsøker å sikre de materielle grunnlag for sin eksistens, idet den ser det som sin oppgave å øke sine borgeres verdslige velvære. En stats økonomipolitikk er derfor av grunnleggende viktighet. Går det folket godt, så vil det være mere tilbøielig til å tjene staten, å føle sig mere knyttet til den, å gi staten hvad statens er, men dermed er ikke statens oppgave slutt, for tilfredsstillelsen av det ytre velvære vil ikke vare lenge, hvis ikke det åndelige og moralske livs pleie vies oppmerksomhet, og hvis ikke den frie utvikling av de sjelelige krefter får plass. Alle mennesker kjemper for selvstendighet og forlanger rettigheter i forhold til de plikter som er pålagt dem. Å opnå frihet uten å være opdratt til frihet leder til utskjelser, til misbruk og voldsgjeringer. Fornuftige statsstyrere vil derfor legge den største vekt på opdragelsesvesenet

og den dermed forbundne omsorg for kunst og videnskap. Nu er det selvfølgelig et spørsmål på hvilken måte denne opdragelse bør innrettes og ledes.

Den moderne stat har frem for alt alle statsborgeres likeberettigelse for øie, derfor forlanger den som grunnlag felles utdannelse for alle. Denne opgave er henlagt til folkeskolen, hvor alle blir undervist uten hensyn til stand og trosbetydning, men derefter må man regne med forskjellig utvikling av anlegg, tilbøieligheter og krav, derfor bygger fag- og videnskapsskoler videre på folkeskolen. Om det også er statens plikt å oprette konfesjonelle skoler med henblikk på de kirkelige menigheter, er et stridsspørsmål som vi ikke skal gå nærmere inn på. Da man imidlertid under de nuværende forhold ikke kan skille trosbetydning og religion, og vårt liv uten religion vilde flyte ut i intet, i hverdagslighet, så vilde det anrette stor skade om man ignorerte religionsundervisningen. Staten må derfor sørge for at de forskjellige kirkesamfund kommer til sin rett, men at de på sin side ikke skaffer staten noen vanskeligheter ved å utdype allerede bestående motsetninger. Den må med et vaksomt øie påse at der hersker fred mellom de forskjellige kirkesamfund, så der ikke oppstår dårlig forhold mellom dem. Med andre ord: Det ligger i statens interesse å fremme kulturlivet såvel i verdslig som åndelig og moralsk henseende.

Når en stat skal oppfylle sine mangeartede forpliktelser og oppgaver som dens forhold til andre stater pålegger den, plikten til å sørge for sine borgeres verdslige og åndelige velferd, så må den også ha makt og vilje til å gjennomføre sine av moral gjennomtrengte lover, men den er frem for alt henvist til sine borgeres gode vilje og til hver enkelt medvirkning. Å vekke bevisstheten herom under opdragelsen av den opvoksende slekt er statens vesentligste plikt, ja likefrem en livsbetingelse. Den vil og må også hilse alle foranstaltninger som blir truffet av statsborgerne og som understøtter statens bestrebelse på alle kulturlivets felter, velkommen.

Og til disse institusjoner hører i første rekke Odd-Fellow-

 <p>KULL & KOKS TELEFONER 1937-1938 HENRY M. NORVALLS FREDRIKSTAD</p>	<p>Arena Skotøimagasin DISP. ROLF SVENDSEN BROGATEN 12 - OSLO <i>Alt i Skotøi</i> TELEF. 16475 TELEF. 16475</p>	 <p>Kjøttssalat i fineste majonese. Pølser & smørbrødpålegg hermetikk & Leverpostei. Gåseleverpostei.</p>
<p>OVERRETTSSAKFØRER NILS A. ELLEFSEN M. N. S. TELEFON 1885 FREDRIKSTAD</p>	<p>TRÆMATERIALER av enhver art Dører, Vinduer, Trapper Isolasjonsplater, Krydsfiner, Tangmatter. Laveste priser - Høieste rabatt. HAUGESUNDS HØVLERI & TRÆLASTFORRETNING A/S Haugesund</p>	<p>Korsetsalongen Lido FOLKETEATER-PASSASJEN Korsetter - Korseletter Strømper & Undertøi Fru Sandra Jahr, bestyrerinne</p>
<p>HØIESTERETSADVOKAT HARALD ØSTRENG TELEFON: 27110 OSLO</p>	<p>HØIESTERETSADVOKAT JOH. MIDDELTHON STORTINGSGT. 28 TELEFON 13527 OSLO</p>	<p>S. T. Petterson Handelsgartneri - Kransebinderi Gamle Drammensvei 9 Telefon Stabekk 909</p>

Elektriske

KOMFYRER
VANNVARMERE
LYSEKRONER
GULV- og BORD-
LAMPER
RADIO m. m.

STERKSTRØMS- og SVAKSTRØMSANLEGG

KOLSTAD & HOFF

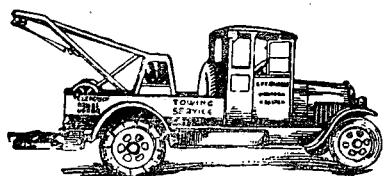
AUTORISERT INSTALLATØR

Thv. Meyersgate 48

Telefon 70854

A. O. KJELLERØD

FR. NANSENS VEI 7,
V. AKER. Tlf. 62605

Automobilrep.
av enhver art.

A/s Oslo Tarm & Talgprodukter

A. M. FALK

Tarmrenseri — Talgsmelteri — Revematfabrikk

A/s Den Norske Barberbladfabrikk

A. M. FALK

Spesialfabrikk for barberblade

LILLETORVET 1

OSLO

NYÅPNET.
HELT
MODERNE

Millers Hotell
TRONDHEIM

VEEDOL er bedre enn vanlig motorolje

lett start — nytteeffekt —
og økonomi tatt i betraktning.
Et forsøk er helt overbevisende herom.

Generalagenter for Norge
A. B. ANDREASEN A.S.
Skippergaten 6, Oslo
Telefon 22756.

ordenen. Deri ligger dens betydning og eksistensberettigelse. Den vil ikke erstatte hverken kirke eller stat, og heller ikke driste sig til på noen måte å hemme deres virksomhet, tvært imot, den vil understøtte og utfylle disse. Hvis kirken skulde avslå dens hjelp fordi ordenen er sammensatt av medlemmer fra alle trossamfund og derfor muligens kan tenkes å ville virke forstyrrende på kirkens overbevisning, så måtte kirken konsekvent forby ethvert samkvem med anderledes troende mennesker. Dette var virkelig tilfelle i middelalderen, og det ene trossamfund kunde forhindre at anderledes troende tok bopel på bestemte steder, kunde hindre dem i å overta embeder eller utføre sine kirkelige handlinger. Å forlange dette idag vilde være latterlig. Den moderne stat må innrømme enhver rett til å ta del i statsforvaltningen efter dyktighet og ønske. Erfaringen har vist at den enkeltes overbevisningskraft og heller ikke det å tilhøre et trossamfund lider herunder, heller ikke — hvad der er høist anbefalesverdig — når der av samværet mellem forskjellige trosbekjennelser vokser frem gjensidig aktelse.

Man hadde en lang og hård kamp innen man opnådde rett til tanke- og samvittighetsfrihet, og dette verdifulle gode må vi beskytte og verne om så det ikke mistes.

Vår orden er bygget på religiøst, om enn ikke på konfessionelt grunnlag. Den forlanger at dens medlemmer tror på Guds overhøyhet og menneskenes barneforhold, uten å turde opsette et dogmatisk Guds-begrep, således at ethvert medlem har anledning til å tilhøre et kirkelig samfund som overbevist medlem. Ordenen forlanger likefrem at man skal respektere andres religiøse overbevisning, og vil i tilfelle strengt straffe den som overtrer denne forskrift. Det savner ethvert grunnlag når man taler om fiendskap mot kirken, ja der kan ikke engang med et skinn av rett tales om likegyldighet. Kun den fanatisme som hatefullt bekjemper den anderledes troende vil være fremmed for ham og vil ikke kunne forenes med hans anskuelse og bestrebelse. Hvis kirken skulde betegne dette som fiendskap, så vilde den bare bevise at det er den som tar feil av religionens sanne vesen og befinner sig på gal vei. Denne fanatisme har allerede anrettet stor skade i verden, og idag kan vi mindre enn noensinne anvende den, nettopp vår nasjon er henvist til et forståelsesfullt samarbeide mellem alle dens medlemmer, og man må derfor fra alle kanter fremheve det som kan forene og ikke det som skiller. Og et sådant samarbeide er mulig på alle kulturområder, uten at man derved behøver å skade Gudsdyrkelsen. Forskjellen kommer først og fremst til syne i opdragelsen, og det er derfor en spesielt viktig oppgave for alle kirkesamfund å sørge for at ungdommen ikke blir opdratt til fiendskap mot anderledes troende, men henvist til den felles Gudsdyrkelse, til det felles moralske grunnlag, og at et menneske må respekteres til tross for forskjellighetene i den enkeltes lære, såfremt man ikke selv nedsetter sitt menneskeverd ved å ringeakte de felles moralske grunnsetninger.

(Forts.)

Svensk-norsk Odd-Fellow-stevne.

På Storlien avholdtes lørdag 24. og søndag 25. august et svensk-norsk Odd-Fellow-stevne arrangert av loge nr. 35 «Georg Adlersparre», Østersund, og dette stevne var en fortsettelse av det arbeide som på dette område er etablert mellem loge nr. 35 «Georg Adlersparre» og loge nr. 3 «Eystein», idet loge «Eystein» besøkte Østersund i 1932 og loge «Georg Adlersparre» besøkte Trondheim i 1933. Innbydelse var utgått til de nord-norske loger gjennom loge «Eystein», men deltagelsen fra norsk side var hovedsakelig fra loge «Eystein», hvorfra deltok brødre med damer, i alt ca. 60 stykker. Dessuten var det representanter fra loge nr. 4 «De syv Fjelder»,

loge nr. 6 «Rune» og loge nr. 13 «Malm». Fra svensk side var det foruten en stor deltagelse fra loge «Georg Adlersparre» også mange av de svenske loger representert, og fra den svenske Storloge møtte br. Stor-Sekretær Bergholz.

Stevnet var begunstiget av det herligste sommervær, og alle gjester var innkvarert i det Nya Høgfjellets Pensionat, og det store kompleks stod nu ferdigbygd og vakte alle gjesters beundring for sin praktiske og komfortable innredning. Man samledes først til middag i den store, flotte og lyse spisesal, hvorfra var den herligste utsikt over Storlien og grensefjellene. Ved bordet talte br. O.M. Suwe, loge «Georg Adlersparre», for konge og fedreland, hvorefter br. Högberg hilste gjestene velkommen. Herpå svarte br. Stor-Sekretær Bergholz. Senere talte br. O.M. Suwe for loge «Eystein» og br. O.M. Haakon O. Christiansen holdt en verifisert svartale for loge «Georg Adlersparre». Forfatteren br. Nilsson-Tanner priste damene i en høistemt versifisert tale, og til slutt takket br. Stor-Sekretær Bergholz for mat. Etter middagen fortsatte det selskapelige samvær i de store selskapslokaler, og alt forløp i den aller beste stemning, og vertene og gjestene skiftet om underholdningen. Under samværet hilste br. Ex.M. Hegrenæs, loge «De syv Fjelde», fra de norske Rebekkaloger, og br. Egedius Carlsen, loge «Eystein», talte for brodertanken.

Søndag var der i det gode sommervær utflukt til Bänagården og Skurdalshøiden, og senere hørte man i det fri et foredrag av forfatteren Boberg, som kåserte spirituelt og interessant om Jämtlands historie, dets folk og dets geografi. Etter felles lunsj reiste endel av de norske og svenske deltagere hjem, mens størsteparten først forlot Storlien mandag. Søndag aften under den felles middag takket br. Hassel på loge «Eystein» vegne for det intessante og festlige stevne, og etter middagen fortsattes samværet i de hyggeligste former.

Mandag reiste alle hjem, alle med minnene om to herlige dager; man takket for hyggelig samvær og ønsket hverandre et snarlig gjensyn.

Vestlandsk Odd-Fellow-stevne

holdtes i Stavanger Kristi Himmelfartsdag. Der blev dessverre ikke sendt Odd-Fellow Bladet noe referat fra dette stevne. Det var for deltagerne i dette at br. Espeland holdt den tale i Sola klosterruiner som er gjengitt i forrige nummer av bladet, og som velvilligst er sendt redaksjonen av br. Dep.Stor-Sire Haaland.

Vær opmerksom på

at Odd Fellow Bladet bare mottar annonser fra personlige Odd-Fellows eller fra firmaer som enten ledes eller eies av Odd-Fellows.

Møter i september måned.

Loge nr. 1 „Norvegia“	1179619 ¹ / ₂ ≡ 20 ¹ / ₂ 0	
	11791319 ¹ / ₂ 0 + 1	11792019 ¹ / ₂ ≡ + 4
	11792719 ¹ / ₂ 0. Klba.	
Loge nr. 2 „Eidsvold“	1179419 ¹ / ₂ 0. Klba.	11791119 ¹ / ₂ = + 2
	11791819 ¹ / ₂ — + 2	11792519 ¹ / ₂ 0
Loge nr. 3 „Eystein“	1179619 ¹ / ₂ 0 + 1	11791319 ¹ / ₂ — + 1
	11792019 ¹ / ₂ = + 1	11792719 ¹ / ₂ ≡ + 1
Loge nr. 4 „De syv Fjelde“	1179420 0	11791120 ≡ + 1
	11791820 0	11792520 ≡ + 1

TANNLÆGE

A. TH. SKOVSGAARD

STORTINGSGATEN 12 — TLF. 12981

MALER

KARL RUUD

DEKORASJONER & SKILTER

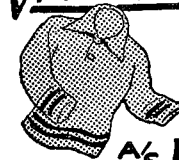
PILESTREDET 7

OSLO

Bruk alltid Idun Sennep
(burgundertypen)
til saltet fisk.

VI FØRER: **STRIKKE-JUMPERS**
I FRISKE FARVER

av norsk ullgarn

1/3 NORSK ULL

ØSTERVÅG 42 Stavanger.

Bruk kun det beste

„TROK OFA“
Herre- og damekonfektion

1/3 Trondhjems Konfektionsfabrik

Loge nr. 6 „Rune“ 1179420¹/₂ ≡ 11791120¹/₂ 0 + 1.
11791820¹/₂ ≡ Fd. 11792520¹/₂ Klba.

Loge nr. 10 „St. Hallvard“ 1179319¹/₂ — + 4
11791019¹/₂ — + 3 11791719¹/₂ 0 + 1
11792419¹/₂ 0 + 1

Loge nr. 12 „Kongsten“ 1179219¹/₂ ≡ 1179919¹/₂ = + 1
11791419¹/₂ 0 + 1 F.M. 11792319¹/₂ = + 2
11793019¹/₂ ≡ + 1

Loge nr. 15 „Kongshaug“ 1179217¹/₂ 0 11791619¹/₂ 0

Loge nr. 17 „Dag“ 1179419¹/₂ ≡ 20¹/₂ = + 3
11791119¹/₂ 0 + 2 11792519¹/₂ ≡ 20¹/₂ 0 + 3

Reb.loge nr. 1 „St. Sunniva“ 11791219¹/₂ 0 + 1
11792619¹/₂ = + 7

Reb.loge nr. 2 „Urania“ 1179519¹/₂ — + 2 11791919¹/₂ — + 2

Reb.loge nr. 3 „Vaar“ 11791220 ≡ 20¹/₂ 0 + 1 11792620 ≡

Reb.loge nr. 4 „Pax“ 1179920 0 + 1 11792320 — + 2

Reb.loge nr. 9 „Caritas“ 1179919¹/₂ = + 3 11792319¹/₂ ≡ + 6

Nye kandidater.

Loge nr. 9, «Ekestubben m. d. g. s.»:

23 31 29 41 37 31 25 25 19 29 33 11 23 41 57 37 = 27 3 15
29 43 39 = 3 29 41 31 29 = 17 11 37 39 45 19 23. ²³/₁₀ 1896.
39 31 25 43 29.

Loge nr. 10, St. Hallvard:

37 57 37 25 11 15 15 11 37 27 11 39 41 11 37 = 13 37 19 41
53 = 31 39 39 19 3 29 = 29 19 23 31 25 3 43 39 = 13 31 37
39 27 3 29. ²⁰/₆ 1885. 17 11 25 39 19 29 15 13 31 37 39.

Loge nr. 15, «Kongshaug»:

23 21 57 5 27 3 29 29 = 3 37 41 17 43 37 = 41 37 11 13 13.
⁴/₇ 1903. 39 3 29 9 3 37.

Loge nr. 17, «Dag»:

39 23 19 33 39 13 57 37 11 37 = 3 25 5 11 37 41 = 27 = 23 29
43 9 39 11 29. ²/₆ 1890. 33 31 37 39 15 37 43 29 29.

Reb.loge nr. 3, «Vaar»:

50 26 40 = 60 34 34 60 = 36 60 26 22 46 44 34 52 = 52 18 52
34 24 52 34. ²²/₆ 1883. 24 22 60 18 60 34 48 52 26.

Nye medlemmer.

Reb.loge nr. 3, «Vaar»:

Frk. Martha Hauge, Valberggaten 5, Stavanger.
Fru Olette Mehus, Vikedalsgaten 8, Stavanger.

Dødsfall.

Br. Alf Sigfred Eriksen, medlem av loge nr. 1 «Norvegia», døde den 2. august. Han var født den 17. mars 1882 og optatt i ordenen den 25. oktober 1918.

Br. Ex.M. Øivind Arnesen, medlem av loge nr. 6 «Rune», døde den 9. august. Han var født den 7. mai 1878 og

optatt i ordenen den 28. august 1918. Ved loge «Runes» stiftelse i 1919 blev han logens første O.M.

Br. Fritz Andresen, medlem av loge nr. 15 «Kongshaug», døde den 14. august. Han var født den 1. februar 1900 og blev optatt i ordenen 12. januar 1931.

Vi takker for hvad de var iblandt oss og lyser fred over deres minne.

Erindringsliste for september.

5. september fyller br. L. Chr. Staalhane, medlem av loge nr. 2 «Eidsvold», 50 år.

5. september fyller br. K. A. Foss, U.M. i loge nr. 4 «De Syv Fjelde», 50 år.

14. september fyller str. Margit Smeby, medlem av Rebekkaloge nr. 9 «Caritas», 50 år.

15. september fyller str. Emma Christensen, medlem av Rebekkaloge nr. 1 «St. Sunniva», 65 år.

16. september fyller br. Asle Børtnes, medlem av loge nr. 1 «Norvegia», 50 år.

Utgåtte medlemmer.

Loge nr. 4, «De Syv Fjelde»:

Johan Skaug, Bergen. (Avgangskort).

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.

Fredrik Darbo

Kirkegaten 32 — Oslo

HERREEKVIPERING — KONFEKSJON
HATTER

Telefon 16 632

Telefon 16 632

Alt Elektrisk

Ingeniør Tidemand ^A/_S

H. WOLDHAUG

Pilestredet 27

Telefon 23 737

Aut. Installatør

Hallan lager **esker** av alle slag,
dyre og billige etter behag.

HALLAN & CO. ^A/_S APOTEKERGT. 10
OSLO

BRØDRENE W. M. MUNDSÉN
FINERE HERREEKVIPERING
PÅ KARL JOHAN VIS A VIS STORTINGET